

РЕШЕНИЕ

№ 31608

гр. София, 27.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9241** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 и сл. от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 285 вр. чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по искова молба на лишения от свобода К. Г. Д., изтърпяващ наказание в Затвора - С., депозирана чрез пълномощника му - адв. С. И., САК, с която е предявен иск с правно основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в период от 19 месеца от постъпване на ищеца в Затвора - С.. Претендира се обезщетение в размер на 5 500 лева, ведно със законните лихви, направените по делото разноски, включително и за адвокатско възнаграждение на процесуалния представител.

В исковата молба са изложени твърдения за незаконосъобразно бездействие на администрацията на Затвора – С. да изпълни Предписание на ГД „Изпълнение на наказанията“ рег. № 5631/1/12.06.2017 г. и да осигури нормално пребиваване на лишения от свобода в периода на изтърпяване на наложеното му наказание като предприеме адекватни професионални мерки срещу нашествието на дървеници. Сочи се, че П. включва конкретни мерки и продължава да е актуално и към исковия период, но въпреки това не се изпълнява според дадените указания – третиране на помещенията в корпуса на затвора през 7 – 10 дни с професионални препарати и от професионалисти – специалисти.

Ищецът твърди, че наличието на дървеници е особено трудно поносимо изтезание, което му причинява прекомерен психически и физически дискомфорт и страдания 24 часа дневно поради ухапвания по различни части на тялото, следвани от непрекъснат сърбеж, подуване и зачервяване

в резултат на които изпитва непрекъснат стрес и нервно напрежение. Твърди, че към момента на депозиране на исковата молба заразата е плъзнала навсякъде и от силния дискомфорт и психологически шок от възможно пренасяне на други заболявания заради алергичните реакции от ухапванията, той се самоизолира заради появата на видими следи по различни части на тялото. Мисълта за пълзящи насекоми, които обхождат тялото му докато спи, пък се сочи като причина за отключване на периоди на безсъние, влияещи отрицателно върху психологическото му състояние – повишена тревожност и изнервеност. Ухапванията се сочат като отрицателен фактор за състоянието на имунната система на ищеца, а и по отношение на приеманата медикаментозна терапия за лечение на установени хронични заболявания.

С Уточнение на Исковата молба, депозирано от пълномощника на ищеца – адв. С. И. (л. 39), в изпълнение на дадените указания от съда с разпореждане от 01.10.2024 г., е посочено, че исковият период е 19 месеца, ограничен във времето от настъпване на ищеца в Затвора – С. до 18.09.2024 г. (датата на предявяване на исковата молба), а претенцията за лихви е за законните лихви, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на претендираното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 500 (пет хиляди и петстотин) лева.

Ищецът и процесуалният му представител - адв. С. И., САК не участваха лично в проведените съдебни заседания. С писмо рег. № 268/23 г. от 06.12.2024 г. (л. 49), след редовно връчена на 30.10.2024 г. призовка за първото съдебно заседание на ищеца К. Д. чрез администрацията на Затвора – С. (л. 45), по делото е постъпила информация от „за началник на Затвора – С.“, че е освободен (екстрадиран) на 05.12.2024 г. и по тази причина няма да бъде представен в съдебното заседание, насрочено за 10.12.2024 г.

В Писмено становище, депозирано от пълномощника на ответника –юрисконсулт Н. Д. (л. 55 – л. 56) е посочено, че исковата молба е нередовна, доколкото не е конкретизиран точен период, за който се претендира обезщетението и не са представени доказателства за твърдените неимуществени вреди. Изложени са съображения и за неоснователност на предявения иск по чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради липса на елемент от фактическия състав на отговорността на ГДИН, а именно - незаконосъобразно бездействие на администрацията на Затвора С. за изпълнение на указания с Предписание рег. 5631 от 12.06.2017 г. мерки за борба с популацията от дървеници. Представено е писмо рег. № 8008/10.10.2017 г. на ВПД началник на Затвора – С. за предприетите действия, както и доказателства за извършвани в иския период ДДД обработки на помещенията в Затвора С.. От съда се иска да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана и да присъди на Главна дирекция «Изпълнение на наказанията» юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство. В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на ответната страна поддържа изразеното писмено становище за липса на елемент от фактическия състав на обективната отговорност по чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, а именно незаконосъобразно бездействие на затворническата администрация при Затвора – С., позовавайки се на представените писмени доказателства за изпълнение на конкретно предписаните санитарно-хигиенни мерки за ограничаване на неблагоприятното въздействие на популацията от дървеници и хлебарки. Претендира разноски за процесуално представителство.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че исковите претенции следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните прие за установено от фактическа страна:

Ищецът К. Г. Д. е постъпил в Затвора – С. на 03.04.2023 г. (л. 71). Исковата молба е подадена електронно на 19.09.2024 г. и е заведена с вх. № 26759 от 20.09.2024 г. в Административен съд –

София – град.

В представената информация от директора на Медицинския център (МЦ) при Затвора – С. (л. 71) е отразено, че при настаняването ищецът е уведомил, че страда от инсулиново зависим захарен диабет, исхемична болест на сърцето, артериална хипертония, пароксизмална тахикардия (сърдечна аритмия). Не е представил официална медицинска документация. Посочил е, че медикаментозната терапия, която приема е предписана от негови познати лекари в Гърция и не желае да приема български аналози на лекарства, разпространявани чрез българската аптечна мрежа. На ищеца е било разрешено да получава лекарства от Гърция чрез куриерски пратки. На 23.01.2024 г. по настояване на директора на МЦ при Затвора С. е извършена консултация на лишения от свобода със специалист кардиолог, който е потвърдил приеманата до този момент терапия. В справката не се съдържат данни на ищеца да е оказвана помощ поради ухапвания от дървеници.

По делото е представено извлечение от започната на 14.04.2020 г. Колетна книга (л. 62 – л. 70), в която са отразени получавани от ищеца колетни пратки. Няма данни за изпратени препарати против инсекти.

В представеното заверено копие на посоченото в Исковата молба Предписание рег. № 5631 от 12.06.2017 г. (л. 6 и л. 57) е отразено, че е издадено от служители на сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“ (МОМЛС) при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 119а, чл. 119б от ППЗИНЗС, по повод писмо на Министерство на здравеопазването изх. № 97-325 от 30.05.2017 г. На началника на Затвора - С. е разпоредено в срок до 10.07.2017 г. да организира извършването на конкретни санитарно – хигиенни мероприятия.

С писмо рег. № 8008 от 10.10.2017 г. (л. 71-гръб), адресирано до ВПД главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, ВПД началника на Затвора - С. е уведомил за предприетите действия в изпълнение на П..

Посочил е, че:

1. през м. юни е проведена работна среща с представители на сектор СДВР, сектор НОД и сектор ФЛКР за обсъждане и предприемане на мерки, съгласно предписанието
2. през месец юни е изчистено помещение – склад за съхранение на дюшеци и са изпарени всички налични (свободни) дюшеци от дарака и склада,
3. през месец юли, август и септември е извършена смяна и изпаряване на дюшеци на болницата (СБАЛЛС), 5-та група, 11-та група и 7- ма група;
4. на 22.06.2017 г., на 28.06.2017 г. и на 21.09.2017 г. са извършени извънредни ДДД обработки на всички спални и сервизни помещения, СБАЛЛС, кухненски блок и складови помещения
5. през м. юли е извършена ДДД обработка на 21.07.2017 г. и на 28.07.2017 г. (извънредно) на всички спални и сервизни помещения, СБАЛЛС, кухненски блок и складови помещения
6. през месец септември, с писмо рег. № 7436/01.09.2017 г. е поискано разрешение за закупуване на 800 бр. нови дюшеци за нуждите на Затвора - С..

По делото са приложени протоколи от ДДД обработка на спалните и общите помещения на Затвора [населено място] извършени на 14.11.2023 г. 15.11.2023 г., 27.11.2023 г, 18.12.2023 г., 24.01.2024 г, 31.01.2024 г., 20.02.2024 г, 07.03.2024 г, 09.04.2024 г., 29.05.2024 г, 23.07.2024 г, 07.08.2024 г., 08.08.2024 г, 27.08.2024 г., 02.10.2024 г.

В писмо рег. № 1412 от 07.02.2025 г. (л. 61) началникът на Затвора С. е посочил, че съгласно решение на ГД «Изпълнение на наказанията» е въведена нова процедура за ДДД обработки – след проведен курс на обучение за придобиване на квалификация за ДДД изпълнители, служители на поделенията извършват обезпаразитяването. Цели се по-голяма ефективност по отношение на

редуцирането на инсекти и гризачи и редовно извършване на дезинфекции и дератизации по всички групи, канцеларии, складови и сервизни помещения.

Представена е Докладна записка рег. № 14393 от 26.09.2023 г. (л. 75) от мл. инспектор К. С. – надзирател II-ра степен с придобита квалификация за изпълнение на ДДД, в която е отразено, че по повод зачестили сигнали от ухапвания от дървеници и повишена популация от хлебарки е извършена дезинсекция на спалните помещения и СБАЛС на 29.08.2023 г. и на 30.08.2023 г. в присъствието на снабдителя И. Д..

Като доказателство за твърдените в исковата молба факти, с които е обоснована исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди, е представен Доклад на Националния превантивен механизъм за извършена проверка по Заповед № РД-08-35 от 08.07.2019 г. на омбудсмана на Република България в периода 11.07. – 19.07.2019 г. в Главна дирекция «Изпълнение на наказанията», Затвора – [населено място], общежитията към него и арестите на [улица]и [улица](л. 7 – л. 29).

На стр. 19 от Доклада в Раздел II Затвор в [населено място], Общежитие от закрит тип «К.» и Общежитие от открит тип «К.», т. 3 е констатирано, че проблемът относно наличието на хлебарки и дървеници в местата за лишаване от свобода е системен, независимо от периодичното месечно пръскане, което е неефективно. Направено е обобщение, че навсякъде лишениите от свобода твърдят, че пръскането води само до раздвижване на хлебарките, с изключение на новоремонтирани места за лишаване от свобода. Като пример за успешно преодоляване на този проблем са посочени местата за задържане на мигранти, в които се вземат мерки за замразяване на дрехи на новопостъпили лица, цялостна санитарна обработка на дюшеци, възглавници и постелъчен инвентар. Препоръчано е министърът на правосъдието да разшири списъка с разрешени вещи като включи препаратите за борба с хлебарки и дървеници (стр. 19 и стр. 44). От главния директор на ГД «Изпълнение на наказанията», на основание чл. 28а, т. 6 от Закона за омбудсмана и с оглед на предходно дадени препоръки, е изискана информация за предприетите мерки за отстраняване на системния и задълбочаващ се проблем. Не са отправени препоръки в този смисъл до началника на Затвора – С. (стр. 45).

Установените в съдебното производство, въз основа на анализа на информацията, съдържаща се в представените писмени доказателства, релевантни за правния спор факти, дават възможност на съда да направи следните правни изводи:

Ищецът К. Г. Д. е активно легитимиран да претендира обезщетение за вреди по предвидения специален ред в чл. 285, ал. 1 вр. чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС. Към момента на депозиране на Исковата молба – 19.09.2024 г. същият е изтърпявал наказание лишаване от свобода в Затвора С., считано от 03.04.2023 г.

Исковата претенция е предявена срещу надлежен ответник – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от ЗИНЗС. Администрацията на Затвора С., от чието незаконосъобразно бездействие се твърди да са причинени подлежащи на обезщетение неимуществени вреди на ищеца, на основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, е част от административната структура на ответника (чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС).

Не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване, в т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни действия и/или бездействия на административен орган започва да тече от преустановяването им. Приведено към конкретиката на настоящия казус това е денят когато ищецът е бил освободен от мястото за лишаване от свобода и

екстрадиран – 06.12.2024 г., който е последващ за процесния период – 03.04.2023 г. – 18.09.2024 г.

Разгледана по същество, исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предвиденото в ЗИНЗС компенсаторно средство за защита на лишени от свобода за причинени вреди от специализирани органи, отговарящи за изпълнение на наказанието, е приложимо за установени нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС. Транспонираната в националното законодателство абсолютна забрана, въведена с чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (Конвенцията) за изтезания, или нечовешко, или унижително отношение, или наказание, включва и поставянето при неблагоприятни условия по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода (чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС). Съгласно чл. 3 от Конвенцията никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, нечовешко и унижаващо отношение. В решенията на ЕСПЧ непротиворечиво се приема, че условията на задържането или отношението към лицата, настанени в места за лишаване от свобода може да представлява не само унижително, но и безчовечно отношение, или дори и двете, в зависимост от интензитета на страданието и/или унижението, изпитано от задържаното лице. За да се квалифицира като нарушение на чл. 3 от Конвенцията страданието и унижението от задържането следва да надхвърлят неизбежния елемент, свързан със самото ограничаване на свободното придвижване. Обратно, за да се гарантира, че едно лице е било задържано при условия съвместими с уважението на човешкото му достойнство, е необходимо да се установи, че методите, използвани при изпълнение на наказанието не са го подложили на стрес и трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието лишаване от свобода, както и че здравето и благосъстоянието му са били обезпечени в достатъчна степен. От съществено значение е кумулативното въздействие на конкретните твърдения за нарушения на изискванията на чл. 3 от ЗИНЗС и чл. 3 от Конвенцията, и периодът, в който лишеният от свобода е пребивавал при тези условия.

В конкретния казус, исковата претенция е обоснована с фактически твърдения за бездействие на администрацията при Затвора С., изразяващо се в неизпълнение на Предписание на ГД „Изпълнение на наказанията“, рег. № 5631 от 12.06.2017 г. относно периодичността на третирането на спалните помещения в Затвора С. - през 7 – 10 дни с професионални препарати и от професионалисти – специалисти с цел обезпаразитяване на популациите от дървеници и хлебарки.

Ищецът твърди, че въпреки изминалия значителен период от издаване на П., включените в него мерки за трайно решаване на проблема с дървениците в корпуса на Затвора С. са приложими и към процесния исков период – 03.04.2023 г. – 19.09.2024 г.

Констатациите, отразени в Доклада на Националния превантивен механизъм за извършената проверка по Заповед № РД-08-35 от 08.07.2019 г. на омбудсмана на Република България, в периода 11.07. – 19.07.2019 г. (две години след издаване на процесното Предписание) в Главна дирекция «Изпълнение на наказанията», Затвора – [населено място], общежитията към него и арестите на [улица]и [улица], безспорно сочат, че не е постигнат съществен ефект от прилаганите мерки за борба с инсектите в Затвора – С. след издаване на П..

Същевременно от представеното от ответника писмо рег. № 8008 от 10.10.2017 г. (л. 58) на ВПД Началника на Затвора – С. до главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ е видно, че непосредствено след издаване на П. рег. № 5631 от 12.06.2017 г. от служителите на сектор «МОМЛС» при ГД „Изпълнение на наказанията“, още през м. юни 2017 г. са предприети необходимите действия за изпълнение на конкретно посочените мерки. Към този момент не се твърди ищецът да е пребивавал в Затвора – С., поради което и не е разполагал с обективна възможност да възприеме както изпълнението, така и ефектът от приложените мерки, спрямо

популациите от инсекти.

В пилотното решение на ЕСПЧ от 27.01.2015 г. по делото Н. срещу България е посочено, че *«затворническите власти следва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите и по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.»*

От ответника са ангажирани доказателства – Протоколи за извършени дезинфекции, дезинсекции и дератизации през исковия период 03.04.2023 г. – 18.09.2023 г. и Докладна записка на мл. инспектор К. С., надзирател в Затвора – С.. В протоколите е отразено основанието за извършване на обработката – сигнал на СРЗИ (л. 76 – л. 78, л. 79 – л. 81, л. 82 – л. 85, л. 89 – л. 91, л. 93 – л. 94, л. 98 – л. 99), график (л. 99 - л. 100), разпореждане на началника на З. – С. (л. 86, л. 87, л. 88, л. 95 - л. 96), извънредни (л. 75, л. 101 - л. 102, л. 103 – л. 104, л. 105 – л. 106, л. 107 – л. 108).

Самото предписание, на което се позовава ищецът също е издадено от служители на сектор „МОМЛС“, част от ответната администрация, по повод писмо от Министерство на здравеопазването и в този смисъл, съдът счита, че следва да се цени като доказателство за предприети действия за преодоляване на проблема с популациите на дървеници в местата за лишаване от свобода и конкретно в корпуса на Затвора С., където е изтърпявал наказание ищецът К. Г. Д. в периода 03.04.2023 г. - 06.12.2024 г.

По делото не е представена медицинска документация, в която да са отразени оплаквания на ищеца от ухапвания от дървеници и/или друг вид насекоми, констатирано влошаване на здравословното му състояние от подобно въздействие – следи по кожата на тялото, нарушаване на психичното и психологичното състояние, както и предписана симптоматична терапия.

Не се оспори и представената информация от директора на Медицинския център при Затвора – С. (л. 71), че при констатирано влошаване на здравословното състояние на ищеца са били предприети своевременно необходимите консултации със специалисти, като са проведени и съответните специфични изследвания.

Наред с изложеното, в отразените данни за получавани от К. Д. колетни пратки в приложените копия от Колетната книга, не са посочени препарати против ухапвания от насекоми.

Ищецът не е ангажирал доказателства, установяващи засягане на телесната му неприкосновеност и допълнително влошаване на здравословното му състояние – ухапвания, белези от ухапвания от дървеници, неблагоприятно въздействие върху приеманата медикаментозна терапия за лечение на установените хронични заболявания, както и във връзка с твърденията за субективните му емоционални преживявания - стрес, безсъние, самоизолация.

Незаконосъобразното бездействие, по смисъла на чл. 204, ал. 4 от АПК, предполага неизпълнение на нормативно установено задължение за фактическо действие, което е следвало да се изпълни от административен орган или длъжностно лице от администрацията.

Органите по изпълнение на наказанията са задължени да осигурят нормални условия в местата за лишаване от свобода, така че да обезпечат изпълнението на гаранциите по чл. 3 от Конвенцията - задържаните под стража да не бъдат подлагани на изтезания, на жестоко и унизително отношение, и на страдание или трудности над неизбежното ниво присъщо на задържането, като отчитат здравословното и физическото им състояние.

В настоящия казус по делото са ангажирани достатъчно доказателства, от които се установява активно поведение на ответната администрация за преодоляване на констатирания системен проблем в борбата с популации от дървеници и хлебарки. Представени са Протоколи за извършвани извънредни дезинсекции, дезинфекции и дератизации на всички помещения в Затвора [населено място] през процесния период, променен е и редът, по който се осъществяват

именно с цел повишаване на тяхната ефективност. Твърденията на ищеца, че в исковия период конкретно в помещението, в което той е бил настанен, е имало дървеници, които са му причинили сочените в исковата молба вредни последици, не са подкрепени от нито едно от приложените доказателства.

Съществуващият проблем констатиран периодично при извършвани проверки в Затвора – С., включително и по сигнали на лишени от свобода, не предпоставя наличие на инсекти във всички помещения, а още по-малко може да служи като доказателство за отрицателно въздействие върху здравето, психологичния и психичен статус на конкретен лишен от свобода при липса на обективни данни в този смисъл, какъвто е настоящият казус. При неопроверганите доказателства представени от ответната страна, че ищецът е имал достъп до съответните на здравословното му състояние специализирани и необходими медицински грижи, при липса на констатации в медицинската документация за настъпили увреждания на здравословното му състояние вследствие ухапвания от дървеници и хлебарки в периода на изтърпяване на наказанието, настоящият съдебен състав счита, че не са налице доказателства, че условията, при които е изтърпявал наказание в Затвора С. К. Д., отговарят на посочените в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС.

При съобразяване на установените факти и приложимата правна уредба не е доказано бездействие на администрацията на Затвора - С. във връзка с изпълнение на конкретно посочените мерки за преодоляване на неблагоприятното въздействие на популациите от дървеници и хлебарки в Предписание рег. № 5631 от 12.06.2017 г. издадено от служителите на сектор «МОМЛС» при ГД „Изпълнение на наказанията“.

Не са представени доказателства и за причинени на ищеца вреди от вида на описаните в обстоятелствената част на исковата молба. Вредата е отрицателна последица, която засяга неблагоприятно имуществени права и/или защитени от правото нематериални блага и интереси на увреденото лице. За да подлежат на обезщетение, по реда на чл. 285, ал. 1 вр. чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, вредите следва да са настъпили като пряка и непосредствена последица от твърдяна незаконосъобразна административна дейност. Обезщетение за неимуществени вреди може да се присъди единствено за конкретно претърпени физически и/или психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от конкретно увреждане. Презумпцията по чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС, не изключва доказателствената тежест на ищеца по отношение на конкретно претърпените вреди, чието обезщетение претендира.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че събраните по делото доказателства не установяват проявено незаконосъобразно бездействие от служители на ГД „Изпълнение на наказанията“, което да е засегнало неблагоприятно правната сфера на ищеца до степен съответна на въведените критерии в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, подлежаща на обезщетение, по реда на чл. 285, ал. 1 вр. чл. 284 вр. чл. 3 от ЗИНЗС. Въпреки обективните данни за наличие на инсекти в спалните помещения на Затвора С. през процесния период и неприятните усещания, които обичайно предизвикват, доколкото не се установи незаконосъобразно бездействие на служители на ответника, исковата претенция като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена. Представените доказателства от ответната страна сочат на системно полагани усилия за преодоляване на проблема с популациите от дървеници и хлебарки, и съществено подобряване на условията, при които изтърпяват наказания лишените от свобода.

По изложените съображения, исковата претенция се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответната страна, в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено заплащането на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответника, на основание чл.

286, ал. 2 от ЗИНЗС вр. чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27ж от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 150 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН** предявения от К. Г. Д. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, иск за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 500 (*пет хиляди и петстотин*) лева, причинени му в периода 03.04.2023 г. – 18.09.2024 г., поради незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица от Затвора С. да изпълнят мерките, предписани с Предписание рег. № 5631 от 12.06.2017 г. издадено от служители на сектор «Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода» при ГД „Изпълнение на наказанията“, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА К. Г. Д. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“– [населено място], [улица], **сумата от 150 (сто и петдесет) лева**, юрисконсутско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд – София – град в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: